Sygn. akt **OS 12/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Kutrzuba**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Sowa -** sprawozdawca
r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie r.pr. (…), r.pr. (…), r.pr. (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt.1 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	…….	……
r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Tomasz Sowa	r.pr. Ewa Piórecka

Sygn. akt OS 12/25

UZASADNIENIE

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zażalenie (…) w (…), reprezentowanego przez (…), na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…), w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia wobec radców prawnych (…), (…) i (…). Postanowienie zostało wydane na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 741 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1512), wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez wymienionych radców prawnych.

(…) w (…), reprezentowane przez (…), wniosło w dniu (…)roku skargę, w której zarzucono wymienionym radcom prawnym naruszenie zasad etyki zawodowej, w tym w szczególności art. 42 ust. 1 pkt 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz § 19 ust. 2 pkt 4 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego, poprzez działania mające polegać na przygotowywaniu i akceptowaniu pism oraz opinii prawnych, które – zdaniem skarżącego – umożliwiły (…) w (…) nieuprawnione pobieranie od mieszkańców zawyżonych opłat na fundusz remontowy, a także finansowanie remontu budynku przy ul. (…) z funduszu innej nieruchomości.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, zapoznaniu się z treścią skargi oraz pisemnymi wyjaśnieniami radców prawnych, uznał, że brak jest danych uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez wskazane osoby. W konsekwencji, działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 741 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1512), postanowieniem z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…), odmówił wszczęcia dochodzenia, wskazując, iż opisane w skardze zachowania radców prawnych nie uchybiły ani godności zawodu, ani zasadom etyki zawodowej, ani też jakimkolwiek przepisom prawa, w tym wskazanym przez skarżącego.

Skarżący wniósł zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…), w którym odmówił on wszczęcia dochodzenia wobec radców prawnych (…), (…) i (…). W zażaleniu zarzucono Rzecznikowi zaniechanie przeprowadzenia wnikliwego postępowania sprawdzającego oraz błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego. W szczególności

wskazano, że radcowie prawni, w ramach wykonywanej obsługi prawnej, mieli współuczestniczyć w opracowaniu pism i opinii, które doprowadziły do działań sprzecznych z prawem, a tym samym uchybiających zasadom etyki zawodowej radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje :

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż zachowanie radców prawnych (…), (…)i (…) wypełnia znamiona przewinienia dyscyplinarnego w rozumieniu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. W toku postępowania ustalono, że radcowie prawni wykonywali obsługę prawną (…) w (…) zgodnie z zakresem powierzonych im obowiązków, działając na podstawie umowy o świadczenie pomocy prawnej. Ich czynności polegały przede wszystkim na sporządzaniu opinii prawnych, projektów pism oraz doradzaniu (…) w ramach przyjętej linii interpretacyjnej przepisów prawa.

Jak słusznie wskazał Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w zaskarżonym postanowieniu, sporządzanie opinii prawnych oraz pism procesowych należy do istoty pracy radcy prawnego i wymaga szczególnej staranności oraz obiektywizmu, o czym stanowi art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Radca prawny ma obowiązek przedstawiać stan prawny w sposób rzetelny i zgodny z zasadami wiedzy prawniczej, wskazując możliwe konsekwencje podejmowanych działań, niezależnie od oczekiwań klienta. Z materiału zgromadzonego w sprawie nie wynika, by radcowie prawni odstąpili od tych zasad. Nie wykazano, aby sporządzane przez nich opinie prawne miały charakter nierzetelny, nieuczciwy lub sprzeczny z obowiązującym prawem.

Wskazany w skardze komentarz Adama Stefaniaka, na który powoływała się (…), stanowi publikację powszechnie dostępną i uznawaną w doktrynie. Fakt, że radcowie prawni przyjęli pogląd przedstawiony w tym komentarzu jako podstawę opinii, nie może być utożsamiany z naruszeniem zasad etyki zawodowej. Odmienna interpretacja przepisów, nawet jeżeli nie jest tożsama z aktualną linią orzeczniczą, mieści się w granicach dopuszczalnego działania zawodowego i nie może stanowić podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny ma obowiązek wykonywać czynności zawodowe z należytą starannością i zgodnie z najlepszą wiedzą, kierując się niezależnością zawodową i zasadą obiektywizmu.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, zebrany materiał nie pozwala na przyjęcie, że radcowie prawni przekroczyli granice uczciwości zawodowej, o których mowa w art. 6 w zw. z art. 7 i art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Przepisy te nakładają na radcę prawnego

obowiązek wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością, uczciwie i rzetelnie, z poszanowaniem prawa, zasad etyki zawodowej oraz godności wykonywanego zawodu, przy zachowaniu niezależności i obiektywizmu. Uchybienie tym zasadom może stanowić przewinienie dyscyplinarne jedynie wówczas, gdy wynika z zawinionego, nagannego działania radcy prawnego, świadomie sprzecznego z normami etyki lub rażąco niedbałego.

W niniejszej sprawie brak jest dowodów pozwalających na przyjęcie, że radcowie prawni działali w sposób sprzeczny z powyższymi standardami. Nie wykazano, aby wykonywali swoje obowiązki w sposób nierzetelny, nielojalny wobec klienta lub wbrew zasadzie niezależności zawodowej. Przeciwnie – z materiału sprawy wynika, że czynności przez nich podejmowane mieściły się w granicach dopuszczalnej interpretacji przepisów prawa oraz w ramach zawodowej staranności, jakiej wymaga art. 6 w zw. z art. 7 i art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Również w zakresie zarzutu dotyczącego finansowania remontu dachu budynku przy ul. (…) brak jest podstaw do przyjęcia, że radcowie prawni dopuścili się naruszenia zasad etyki zawodowej. Ich udział ograniczał się do opracowania opinii prawnej na wniosek organów (…), a więc w ramach obowiązków wynikających z umowy o obsługę prawną. To organy (…), nie zaś radcowie prawni, podejmowały decyzje o sposobie finansowania inwestycji, a tym samym ponoszą odpowiedzialność za ich skutki.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego trafne jest stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż brak jest dowodów wskazujących, aby opisane w skardze zachowania radców prawnych uchybiały godności zawodu, zasadom etyki zawodowej czy przepisom prawa. Postępowanie wyjaśniające zostało przeprowadzone prawidłowo, a jego zakres był adekwatny do treści zarzutów. Nie można również podzielić stanowiska skarżącego, że brak informacji o czynnościach sprawdzających naruszał jego prawa – w świetle obowiązujących przepisów skarżący nie posiada statusu strony w postępowaniu dyscyplinarnym, co wyklucza obowiązek informowania go o przebiegu czynności rzecznika.

Ostatecznie wskazać należy, że istota zarzutów przedstawionych w skardze sprowadza się do sporu cywilnoprawnego pomiędzy mieszkańcami, a (…), a nie do kwestii natury dyscyplinarnej. Postępowanie dyscyplinarne nie może być traktowane jako instrument służący rozstrzyganiu sporów organizacyjnych czy wywieraniu presji na zawodowych pełnomocników.

W świetle powyższych ustaleń i rozważań Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego odpowiada prawu i zasadom

postępowania dyscyplinarnego. Ocena dokonana przez rzecznika jest logiczna, spójna i znajduje oparcie w materiale dowodowym. Brak jest dowodów dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radców prawnych przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił zażalenie oddalić.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w zw. z art. 74[1] ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 499).

Przewodniczący:	Członkowie:	
……..	……	……..
r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Tomasz Sowa	r.pr. Ewa Piórecka